

היום נלמד בעזרת ה':

שבת דף כו

אין מדליקין בצרי (= שרף היוצא מעצי הקטף) מפני שהוא עף ונדבק בכתלי הבית ושורף את הבית (ויבוא לעבור על איסור מכבה בשבת). ועוד: גזירה שמא מתוך שריחו הטוב נודף למרחוק יבוא להשתמש בו בשבת ויעבור על איסור מכבה בשבת. (ולקמן הגמרא תביא טעם נוסף שהוא שרף בעלמא ודומה לזפת שפסול להדלקה).

אין מדליקין את הנר בשמן של טבל טמא בין בחול ובין בשבת כיון שנאמר "אֶת מְשֻׁמֶת תְּרוֹמְתִי". כלומר מכך שכתוב "תְּרוֹמְתִי" בלשון רבים משמע שהפסוק מדבר בשתי תְּרוֹמֹת - תְּרוֹמָה טהורה ותְּרוֹמָה טמאה, וכמו שתְּרוֹמָה טהורה המיועדת לאכילה מותרת רק לאחר שהופרשה, כך תְּרוֹמָה טמאה המיועדת להנאה בלבד מותרת רק לאחר שהופרשה.

הגמרא מביאה סוגי שמנים נוספים האסורים והמותרים בהדלקה.

לדעת ר' יוחנן בן נורי מותר להדליק בשמן דגים (למרות שהוא דומה לַחֲלָב שאין מדליקין בו). ולדעת סומכוס כל היוצא מן הבשר אין מדליקין בו, חוץ משמן דגים שמוותר. והנפקא מינה ביניהם היא: שלדעת אחד מהם מותר להדליק בַּחֲלָב אם מוסיפים לו מעט שמן הכשר להדלקה, אבל שמן דגים כשר להדלקה גם ללא תוספת שמן כשר. ולדעת השני שמן דגים מותר להדלקה ע"י תוספת מעט שמן כשר, אבל חֲלָב אסור בכל מקרה.

🔗 **הסוגיא שלפנינו עוסקת בסוג ובשיעור הבגד המקבל טומאה.**

🔗 **הבגד נטמא בשני אופנים: 1. טומאת נגעים, כלומר בגד שיש בו נגע צרעת. 2. שהבגד נגע בדבר טמא כגון מת, שרץ וכו'.**

🔗 **בדרך כלל שיעור של אריג לקבל טומאה הוא כשיש בו לפחות 3 על 3 אצבעות.**

רבי שמעון בן אלעזר אומר: כל היוצא מן העץ (כגון צמר-גפון) אינו מקבל טומאה אף שיש בו ג' על ג' **אצבעות**. לדעת אב"י רשב"א סובר כרבי ישמעאל שאמר שרק בגד

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

העשוי מצמר או פשתן מקבל טומאה (ומה שדיבר רשב"א על היוצא מן העץ זה לאו דוקא אלא כוונתו לכל בגד שאינו עשוי מצמר או פשתן). לדעת רבא רשב"א חולק על רבי ישמעאל וסובר ששאר בגדים שאינם מצמר או פשתן נטמאים כשיש בהם לפחות ג' על ג' **טפחים**. ולדעת רבי ישמעאל רק מצמר ופשתן מקבלים טומאה (כנ"ל).

ובין לאביו ובין לרבא אריג שיש בו ג' על ג' **אצבעות** נטמא בנגעים. דין זה נלמד מכך שכתוב "**הַבֶּגֶד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע צֹרַעַת בְּבֶגֶד צֹמֶר אוּ בְּבֶגֶד פְּשִׁתִּים**", ומכך שכתוב "והבגד" ולא "בגד" זה בא לרבות שאף אריג שיש בו ג' על ג' אצבעות נטמא בנגעים.

👉 "שתי וערב" המופיע בסוגיא משמעותו פקעת של חוטים שיש בה כדי לארוג אריג בשיעור של ג' על ג' **אצבעות**.

👉 אריג שיש בו ג' על ג' **טפחים** ראוי לשימוש בין לעניים ובין לעשירים, אבל אריג שיש בו רק ג' על ג' **אצבעות** הוא ראוי רק לעניים ולא לעשירים.